

Honor a la paraula

Potser serà reiterar una vegada més en el tema, però és igual. I és igual, perquè: què és sinó una reiteració la marxa de totes les coses que presideixen la nostra vida? Cada dia que passa, pugui que es dongui la sensació de veure que hi ha comportaments, maneres de pensar o de viure o d'expressar-se... que són d'aspecte diferent a com sembla que ho eren temps enllà. Però si hom pensa que les bases fonamentals de la Vida foren escrites una sola vegada per sempre, llavors un haurà de convenir que les reiteracions se succeixen tots els dies. Un dia cantà el primer ocell, i tots els cants de tots els ocells que seguiren foren reiteracions. I la més gran de totes, la més esplendorosa, la tenim amb el sol. Es creà el sol, anà sortint cada dia, i cada dia l'esperem com si fos

una cosa de nova creació.

I bé, es dirà. Quina és la reiteració del tema d'ara, que s'hagi vingut a fer aquest introit de metafísica d'estar per casa o cosa semblant? Es veritat, és així, quina és la reiteració? Es la de parlar de la ràdio i de la paraule unides com a germanes, cosa que ja es féu en un dels primers butlletins d'aquesta emissora. Es el tornar a dir que bregar en una activitat cultural com és aquesta de Ràdio Sant Feliu, lliure de subjeccions estranyes, és cultivar, cada dia un xic més, la paraula elegant, senzilla, agradable i culta. La paraula que enalteix, neta d'èmfasi o presumció.

Sembla que no, i sense adonar-se'n, segur que un es deu veure submergit a aquest cultiu. Un deu anar tenint

